

श्री विष्णु सूक्तम्

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजगंसि यो अस्कन्मायद्दुतरं सधस्थं
विचक्रमाशस्त्रेधोरुगायो विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्वाप्रेस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम । नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुकमस्य स हि बन्धुरित्था ।
विष्णोः पदे परमे मध्व उथसः । प्रतद्विष्णुस्स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः
। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा । परो मात्रया तनुवा वृधान । न
ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम । परमस्य विथसे । विचक्रमे पृथिवीमेष अेताम
। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन । ध्रुवासो अस्य डीरयो जनासः । उरुक्षितिं सुजनिमायकार ।
त्रिदेवः पृथिवीमेष अेताम । विचक्रमे शतर्यसं महित्वा । प्रविष्णुरस्तु तवसस्तवीयान ।
त्वेषग्ग-ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

अतो देवा अवन्तुनो यतो विष्णु-र्विचक्रमे । पृथिव्यास्सप्त धामभिः । षडं विष्णु-र्विचक्रमे
त्रेधा निदधे पदम । समूढमस्य पागं सुरे । त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । ततो
धर्माणि धारयन । विष्णोः डर्माणि पश्यत यतो व्रतानि परपशे । षड्रस्य युज्यस्सभा ॥

तद्विष्णोः परमं पदगं सदा पश्यन्ति सूरयः । द्विवीव यक्षुराततम । तद्विप्रासो विपन्यवो
जगृवागं सस्समिन्धते । विष्णो-र्यत्परमं पदम । पर्याप्त्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽति
रात्र उतम महर्भवति सर्वस्याप्त्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाप्नोति सर्वं जयति ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥